

A HARCI SIKOT LÁTOM ÉN

A harci sikot látom én,
a puszta harcmezőt:
testvéreimet, bátrakat,
a böszült harc előtt.

Lángol a lelkem, gyűlölök
és forrva forr a vér:
meztelen késsel rohanok
a harci zaiba én.

Mennydörgős mennykő, zeng az ég.
éles kard sistereg:
a hős nem reszket zivatart,
sem mennydörgő eget.

Lovam sörénve reng, remeg,
véres, habos, zilált;
bajtársaimért tűrök én,
nem egy, de száz halált.

Hat jó barátom hullt amott,
jó testvéreim, hatan...
a szent mezőn elestének
vidáman, boldogan.

Hatjon hát a hetedik is,
essék el a hitért;
ó, hagyi elhullni istenem,
hagyi halni népemért!

(Gál László fordítása)

Gyura Jaksics a bánati Szerb-Csernyén született 1832-ben. Festészetet tanult Temesvárott, Zrenyaninban, majd Bécsben és Münchenben az akadémiákon. 1855-ben Szerbiába költözik, ahol a falusi tanító, később a gimnáziumi előadó szerény, egyszerű életét éli. A felvilágosult művész csatlakozik korának haladó eszméihez, a Markovics Szvetozár által irányított »Uj Iskola«-hoz. Haladó eszméi miatt, a hatóságok üldözik, többször is áthelyezik, elbocsátják, bántalmazzák. 1878 decemberében halt meg.

A festőművész-költő versei telítve vannak igazi hazafisággal, harciassággal, új és emberi tartalommal. Három drámát és több epikai művet is írt. Kötönően ismerte korának legnagyobb költőit, így Petőfit és Byront. Műveinek teljes kiadása 1912-ben jelent meg, négy kötetben.

A szabadságharcos költő halálának hetvenedik évfordulója alkalmából Jugoszlávia minden népköztársaságában ünnepelték.